

Один із 365-ти днів 2025 року став для Боярки особливим. До нього довго та ретельно готувалися. Саме 20 вересня жителі та численні гості Боярки відзначили День міста.

Четвертий рік повномасштабної війни всім дається взнаки, люди втомилися та скучили за можливістю побути разом. Тож цьогорічне відзначення Дня міста стало актом єднання громади та благодійності.

У РИТМІ СЕРЦЯ, НА ОДНОМУ ДИХАННІ

Незвичайною подією стало одночасне читання вірша. Для участі в акції встигли зареєструватися 961 учасник. Але по факту на галявині перед сценою перебували понад тисяча людей — представників різних поколінь: школярі, студенти, освітяни, діячі культури, жителі та гості громади. В одному ритмі билися серця, на одному диханні звучали рядки з

вірша Володимира Самійленка «Україні».

Це було дуже хвилююче. У багатьох на очах зрадливо виблискували сльози.

Результат вражає, адже рекорд України в категорії: масові заходи за наймасовіше одночасне читання вірша Володимира Самійленка встановлено.

Відповідний документ отримав Боярський міський голова Олександр Зарубін від пред-

ставниці Книги світових рекордів і керівниці міжнародного співробітництва Торгово-промислової палати України Анни Любимої.

Цей рекорд став символом єдності, сили слова і культурної спадщини, яка здатна об'єднати сотні людей навколо ідеї любові до рідної землі.

А для жителів Боярки — ще й особливим подарунком до Дня міста.

З ДНЕМ ЗАХИСНИКІВ ТА ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ

Боярський міський голова
Олександр Зарубін

1 жовтня — особливий день для українців, коли в одній даті поєднуються День Захисників і Захисниць України, День українського козацтва та свято Покрова Пресвятої Богородиці.

Щиро вітаємо наших Захисників і Захисниць, сучасних спадкоємців козацької слави.

Хай вірна зброя та щирі молитви українців допомагають вам на всіх стежках до звитяги і нашої Перемоги.

СОЦІАЛЬНА ШАФА ЯК РЕЗУЛЬТАТ ПАРТНЕРСТВА

У рамках відзначення Дня міста у Боярській громаді сталася ще одна важлива подія: відкриття соціальної шафи у Центрі надання соціальних послуг. Цей проєкт ставить у центрі уваги людину, її потреби та гідність.

«Нині ми супроводжуємо понад 2,5 тис осіб, — розповіла директорка Центру Марія Мішура. — Серед людей, якими ми опікуємося: ВПО, родини, які перебувають у складних життєвих обставинах з різних причин (багатодітні родини, інваліди, родини військовослужбовців і т. п.). Всі вони можуть отримати тут послуги».

Ініціатива стала можливою завдяки тристоронній угоді між Боярською міською радою, Центром надання соціальних послуг та партнерською громадою Ропажі (Латвія), яка надала фінансову допомогу у розмірі 100 тис. євро для реалізації цього важливого спільного проєкту.

Учасники заходу разом посадили дерево на території Центру надання соціальних послуг на знак єдності, зростання та впевненості у спільному майбутньому.

Для Боярської громади «Соціальна шафа» — це не просто новий об'єкт, а символ турботи, єдності й солідарності.

Продовження на ст. 6-7

НЕ МИНАЄ БІЛЬ ВТРАТИ

24 серпня 2025 року під час виконання бойового завдання поблизу селища Варачине Сумського району Сумської

області загинув розвідник-помічник гранатометника солдат **Євген Субота**.
Євген Ігорович Субота народився 15 травня 1984 р. у місті Перм (рф). 1985 р. разом із сім'єю переїхав до міста Горлівка Донецької області. Закінчив Горлівську школу № 55.
2006 року здобув вищу освіту в Горлівському автомобільно-дорожньому інституті Донецького національного технічного університету (АДІ ДонНТУ), отримав кваліфікацію інженера-механіка за спеціальністю «Автомобілі та автомобільне господарство».
З 2007 року проживав у місті Боярка, де працював за фахом.
З 2010 року розпочав кар'єру

у сфері ІТ, зміг реалізувати понад 100 проєктів як менеджер ІТ-проєктів.
18 червня 2025 року був мобілізований. Після проходження навчання служив розвідником-помічником гранатометника у 71 окремій егерській бригаді.
Євген любив грати у більярд і покер, у футбол, волейбол, теніс, ходив у туристичні походи та сплавлявся на байдарках.
Євген був люблячим сином і братом, відданим другом, добрим наставником і просто хорошою людиною.
У кожного, хто його знав, залишаться теплі спогади про спілкування з ним.

22 жовтня 2024 року поблизу хутора Зелений Шлях в Суджанському районі Курської області рф внаслідок штурмових дій з боку противника загинув старший стрілець-оператор відділення морської піхоти старший матрос **В'ячеслав Моложон**.

Тривалий час вважався безвісти зниклим. Тіло нашого загиблого Захисника вдалося повернути під час чергового обміну тілами полеглих воїнів. Особу загиблого встановили за допомогою ДНК-експертизи.
В'ячеслав Миколайович Моложон народився 7 жовтня 1971 року в селищі Холми Корюківського району Чернігівської області, де закінчив середню школу. Фах столяра-паркетника здобув у місті Києві.

З 1996 року проживав у селі Малютянка. Працював складальником меблів у місті Боярка. В'ячеслава знали як чесного, працюючого і добросердого чоловіка, щирого та чуйного сім'янина.
Разом із дружиною виховали чотирьох дітей — двох синів і двох донечок, дочекався внуків. Родина була для нього найбільшою гордістю. А сини, беручи приклад з батька, з перших днів повномасштабної війни добровільно стали на захист України.

8 серпня 2024 року був мобілізований Фастівським РТЦК та СП до лав Збройних Сил України, служив у 36-й окремій бригаді морської піхоти імені контрадмірала Михайла Білінського.

З 22 жовтня 2024 року вважався зниклим безвісти. Його життя обірвалося на Курському напрямку під час виконання бойового завдання, на передовій боротьби за нашу державу, але пам'ять про нього залишиться навіки.

В'ячеслав Миколайович був люблячим чоловіком, батьком і дідусям, добрим сусідом і справжнім патріотом своєї землі.
Він віддав найдорожче — своє життя — заради миру, свободи та майбутнього своїх дітей і всієї України.

НАГОРОДЖЕНІ ПОСМЕРТНО

Перед початком чергової 72 сесії Боярської міської ради VIII скликання відбулася передача нагород від Президента України та міністра оборони України рідним загиблих Героїв.
За особисту мужність, виявлену у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, само-

віддане виконання військового обов'язку нагороджено:
Указом Президента України Володимира Зеленського № 270 від 01 травня 2025 року орденом Богдана Хмельницького III ступеня посмертно:
• **молодшого лейтенанта Івана Королюка**;
Наказом міністра оборони України Рустема Умерова № 642 від 14 травня 2025 року

відзнакою «За поранення»
• **молодшого сержанта Аміра Ажамі**.
Боярський міський голова Олександр Зарубін передав нагороди рідним наших Героїв: дружині загиблого Героя — Тетяні Вікторівні Королюк та братові загиблого Героя — Владиславу Вікторовичу Іваненку.

ГРУПИ ВЗАЄМОДОПОМОГИ

Центр життєстійкості запрошує дружин і матерів військових долучитися до груп взаємодопомоги, де можна знайти підтримку, розуміння та силу у спільноті жінок, які відчувають те саме.
Що таке групи взаємодопомоги?

Це — простір для спілкування, де кожна жінка може висловити свої почуття, поділитися досвідом і отримати підтримку.
Адреса Центру:
м. Боярка,
вул. Білогородська, 21.
Телефон: (063) 187-42-96
(Viber, Telegram).

ЗМІНИ В РОЗКЛАДІ РУХУ
МАРШРУТУ №5А

№	Рітейл Парк «ЯРД»	Боярський коледж екології і природних ресурсів	Дні роботи
1	06:35	07:20	щоденно
2	08:30	09:30	щоденно
3	11:00	11:45	щоденно
4	12:30	13:15	щоденно
5	14:40	15:30	крім суботи та неділі
6	17:00	17:40	крім суботи та неділі
7	18:20	19:00	крім суботи та неділі

GARDEN ТЕРАПІЯ: БАТЬКИ НАДИХАЮТЬСЯ, ДІТИ ВІДПОЧИВАЮТЬ

У середині червня 2025 року в Київській обласній дитячій лікарні, розташованій у Боярці, було створено терапевтичний сад із різноманітними рослинами, мета якого — терапія для дітей, відпочинок для батьків та лікарів.

Усім батькам потрібне місце, де вони могли б хоч на секунду забути про проблеми, а особливо таке розвантаження потрібне батькам хворих діток.

У багатьох людей сад, город, грядки викликають відчуття дому та спокою, де душа може відпочити. В терапевтичному саду батьки можуть насолоджуватися запахами, спостерігати, доторкатися, вивчати посаджені рослини, а також нарвати листя лаванди чи ягідних рослин для чаю в палату або поласувати сунцею, полуницею, які ростуть на цих грядках.

Матуся, чия дитина проходить терапію в лікарні, розпо-

віла про час, проведений разом в саду: «Ми роздивлялись рослини, читали назви та ловили аромати трав. Нам дуже сподобався яскравий запах лаванди та помідорів. Син посміхався, контактуючи з природою. Якщо щаслива дитина, то щаслива й мама».

У саду висаджені рослини різних культур. Це дозволяє маленьким пацієнтам вивчати велике розмаїття форм, текстур, кольорів, запахів, отримати нові знання та емоції, що відіграє важливу роль під час реабілітації дитини.

Викладачі «Школи супергероїв» теж користуються цим садом, адже учні на уроках біології та у спеціально відведений день «Екочетвер» виходять на подвір'я лікарні, де виконують різні завдання, знайомлячись з її флорою.

Одна з вчительок школи поділилася своїми спостереженнями: «Найголовніше — дітям подобається пізнавати природу, вони мають можливість відсторонитися від проблем, а також розвантажитися».

Кароліна Рашковська

РОКИ ТВОРЧОСТІ ТА ДОСЛІДЖЕНЬ У ЦЕНТРІ «ЮННАТИ»

У 2025 році відзначається сторіччя агробіологічної та екологічної освіти в Україні. Це історія, яку творили покоління педагогів і вихованців, історія, що поєднує науку, творчість і любов до природи. Важливою її сторінкою став Центр еколого-натуралістичної творчості «Юннати» Боярської громади. У 2023 році заклад відсвяткував свій 70-річний ювілей і сьогодні впевнено крокує вперед, виховуючи нові покоління дослідників, природолюбів та захисників довкілля.

Сьогодні в Центрі працює 24 гуртки різних напрямів — від науково-дослідницьких та агробіологічних до декоративно-прикладних і мистецьких. Їх відвідують понад 1120 дітей різного віку. Тут молоді дослідники знайомляться зі світом тварин і рослин, вчать доглядати за ними, проводять власні експерименти та долучаються до справжньої наукової роботи.

Особливою гордістю закладу є оранжерея з трьома залами, де зібрані десятки сукулентних та екзотичних рослин. Тут росте фінікова пальма, кактуси віком понад 20 років та інші рідкісні культури. Саме в цих стінах у 1997 році стартував унікальний українсько-американський експеримент «Учні та вчителі досліджують рослини в космосі».

Поки український космонавт Леонід Каденюк вивчав розвиток рослин на орбіті, юні дослідники з Боярки під керівництвом Ніни Олександрівни Семенової здійснювали «земний контроль». Вихованка Центру Анна Когденко презентувала результати роботи й навіть була присутня на космодромі імені Кеннеді під час запуску космічного корабля у США. А нинішня керівниця гуртка «Пізнай себе», практичний психолог

Катерина Малишева, яка тоді також була вихованкою «Юннатів», розробила й виготовила емблему цього проєкту.

Не менш цікавим осередком Центру є живий куточок та пташина ферма. Тут мешкають понад сто видів птахів, серед яких п'ятеро рідкісних павичів, зокрема яванської породи.

Колекція цих павичів має унікальну та зворушливу історію: після окупації Криму рідкісних птахів із Джанкойського зоологічного парку врятували незвичним способом — перевезли не дорослих особин, а яйця. Уже на Київщині в інкубаторах вилупилися пташенята, які згодом виросли в красенів-павичів і нині прикрашають ферму Центру. Тут же на реабілітації перебувають поранені лелеки, що постраждали внаслідок воєнних дій.

Дослідні ділянки та навчально-дослідний сад закладу дають дітям унікальну можливість на практиці опановувати секрети вирощування та догляду за рослинами. А кінний напрям, яким славиться центр, відкриває перед вихованцями ще один вимір — не лише навчання верховій їзді, а й іпотерапію, що допомагає долати як фізичні, так і психологічні труднощі.

Євangelіна Мусіч

ТАК ТРИМАТИ, СТАРШИЙ СЕРЖАНТЕ

Успіхи українських воїнів завжди вселяють надію у рідних та близьких, які вдома чекають на них з перемогою. Сьогодні від імені жителів Боярської громади міський голова Олександр Зарубін щиро подякував родині нашого Захисника за справжнього чоловіка та батька, який доблесно боронить нашу Батьківщину.

До міського голови листом звернувся командир військової частини, де служить наш земляк. Він дуже високо оцінив службу Павла Разінкова та відзначив його як гідний приклад патріота, готового до самопожертви заради України. «Його поведінка та відданість справі є свідченням не лише родинного виховання, а глибшого фундаменту — національної свідомості, яка формується і в середині громади», — читаємо

в листі командира.

Міський голова Олександр Зарубін виконав прохання бойового командира і вручив Подяку дружині Павла — Олені.

Павло Семенович Разінков народився 6 липня 1971 р. у Тарасівці. Закінчив Тарасівську школу, отримав освіту електромонтера. Працював за фахом на різних підприємствах.

3 8 березня 2022 року був мобілізований і служить у складі 128 окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади. Нині старший сержант Павло Разінков перебуває на Запорізькому напрямку — воює у складі роти радіоелектронної боротьби.

Павло та Олена Разінкови мають трьох синів і доньку. Двоє старших синів вже обдарували батьків 4 онуками. Старший вже 11 років, найменшому — 4 роки.

Двоє менших дітей — ще студенти.

КЗ «СПОРТИВНИЙ КЛУБ «БОЯРКА» ЗАПРОШУЄ ДО ЗАНЯТЬ У СПОРТИВНИХ СЕКЦІЯХ:

СПОРТИВНИЙ КЛУБ «БОЯРКА» ЗАПРОШУЄ

• Дзюдо (діти з 5 років)
Володимир Декало,
096-290-44-80
• Теніс (діти з 6 років)
Роман Бойко,
050-132-75-35
• Настільний теніс
Лілія Миколаєнко,
097-597-97-20
• Футбол (на базі ЗОШ № 1)
Олександр Зубавленко,
068-952-20-57
• Футбол (діти 5-6 років)
Павло Жуковський,
067-230-56-35,
• Футбол (діти 7-10 років)
Сергій Бабурін,
068 033-63-61

• Футбол (діти 11-13 років)
Ігор Рибінник,
097-220-74-12
• Футбол (діти 5-6 років)
Олег Хвоя, головний тренер з футболу
097-235-01-26
• Пауерліфтинг
Сергій Тетянюк
050-384-05-74
• Пауерліфтинг
Сергій Заплетнюк
095-211-07-88
• Футбол (дівчата 7-14 років)
Євген Лукін
099-944-47-22.

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ РІДНОГО МІСТА

Олег Лисенко, корінний з діда-прадіда боярчанин, хоча сам себе він називає будаївчанином. Займається вивченням свого родоводу та історією рідного краю. Своїми краєзнавчими розвідками він щедро ділиться із земляками. Ми пропонуємо читачам газети освіжити свої знання, а також дізнатися щось нове про Боярку разом з паном Олегом.

ДЕ І ЯК НАРОДИЛАСЯ БОЯРКА

Якщо уважно придивитись на підвищення, на якому знаходиться Свято-Михайлівська церква у Боярці, то побачимо з одного боку ставок на річці Притварці, з іншого — теж колись був струмок, який я ще пам'ятаю, на жаль, він вже пересох. А з боку вулиці Франка видно рів. Це дає нам підстави стверджувати, що тут була оборонна споруда, якесь городище.

У часи Київської Русі на цьому місці знаходилося Городище Перетвір'я. Воно згадується під назвою Перетвор у Ставропігійній грамоті Андрія Боголюбського (сина Юрія Долгорукого), який в 1159 році заповів частину своїх земель Києво-Печерській Лаврі.

У документах Києво-Печерської Лаври згадується село Болдаївка: «Болдаевка прежде примечательно было Городкомъ и называлось Городище Перетворье».

Після монголо-татарського нашествия ці землі обезлюділи, але вважається, що і в Білогородці, і Василькові, і в Києві люди залишилися.

Ці землі перебували у володінні різних литовських і польських магнатів. А з 1586 року належали Києво-Печерській лаврі. Тоді ж, можливо, почалося використання цих земель.

У Реляції возного до Київського каптурового суду від 28 серпня 1632 р. повідомляється про наїзди різних осіб на Болдаївські ґрунти та на с. Горбовичі, що належали Києво-Печерській лаврі.

Після утворення Гетьманщини в 1649 році на цій території виник Київський полк з центром в Козельці і Київська сотня з центром у Києві.

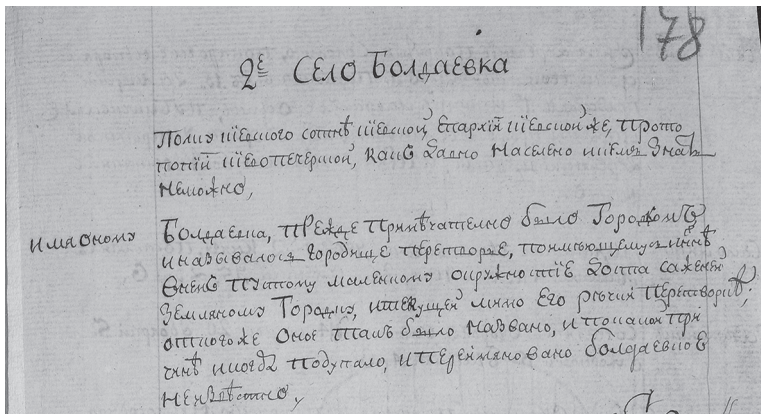
У дослідженнях Сергія Шамрая написано, що на 1686 рік тут — пусте селище, на 1723 рік — монастирський хутір. А на 1740 рік — вже село.

Є цікавий документ: Румянцевський перепис жителів Болдаївки, датований 1766 роком, де згадується, що частина людей похилого віку народились у Болдаївці. Це свідчить, що люди жили тут давно.

1766 року Болдаївка була невеликим селом Київської сотні — одне з 10 подібних сіл навколо.

У 1783 році полковий устрій був змінений на Київське намісництво, і село прикріпили до Васильківських добр. Але в 1796 році знову відбулися зміни, адже було створено Київську губернію. І ми ввійшли в

року селище міського типу Боярка-Будаївка стає містом районного підпорядкування Боярка, але й тут не без помилок. Машиністка, коли друкувала документ, надрукувала тільки першу частину назви Боярка.

ЦДІАК, фонд 128, опис 1 вотчинний, справа 178

Глеवासку волость Київського повіту. У той же час було втрачено статус села, оскільки тут закрили церкву.

Село, яке мало назву Болдаївка, у період з 1830 до 1850 року перетворилося з Болдаївки на Будаївку. Це відбулося поступово, тому в різних документах за один рік зустрічаються різні назви.

У 1862 році відновлюється діяльність церкви. Саме тоді поруч із селом Будаївка починається будівництво залізниці, згодом з'являється станція Боярка, яка взяла назву сусіднього села.

Завдяки появі залізниці кількість населення в Будаївці стрімко зростає. З 1912 року волосний центр переміщається з Глевах до Будаївки. 1923 року Будаївська волость трансформується в район, при цьому межі району дуже великі: Білогородка, Біличі, Гореничі, Борщагівки, Бугаївки. Населення — приблизно 55 000 осіб.

У 1930-х роках район розформовується, а Будаївку приписують до Київської приміської зони.

Село Боярку в 1924 перейменовують у Тарасівку. Але плутанина через станцію Боярка, що знаходиться біля села Будаївка, призводить до того, що восени 1938 року знову відбулася зміна статусу і назви на селище міського типу Боярка-Будаївка.

У 1950-х роках починається розбудова смт, багато киян отримують тут ділянки під забудову. Кількість населення — 10 тисяч, тому 30 грудня 1956

жителів Болдаївки і Кожухівки призначено священника Іоанна Киселевського.

У 1756 році описана церква Воскресіння Христового. 1757 року в цю церкву призначено священника Федора Калиновського. Щоправда, метричних документів по цій церкві поки не знайдено.

Виявлено метричні документи церкви Жінок Мироносиць, датовані 1765 роком, проте невідомо, чи це нова церква, чи перейменована попередня, як і точне місце її розташування. Але священник в обох церквах — Федір Калиновський. Церква перебувала під опікою Києво-Печерської Лаври.

Після секуляризації церковних земель 1786 року Києво-Печерська лавра закрила церкву і забрала все начиння, що в ній знаходилось. Статус населеного пункту змінився з села на «деревню».

Селян приписали до Успенської церкви в сусідньому селі Боярка (нині — Тарасівка), і багато років ходили молитися туди.

У 1826 році в Болдаївці оселився Марк Андрійович Гирявцев. Він був сином волосного

старшини і був багатим, хоча і звичайним селянином. Щоб зрозуміти, наскільки великими були його статки, згадаю лише одну його власність: долина річки Притварка від сучасного Лісового ставка аж до Йосипівського. І на Йосипівському ставку у нього був млин.

Марко Гирявцев був одружений з місцевою дівчиною Тетяною Савіною Лахтадир. На жаль, їх шлюб був бездітним.

Можливо, тому вони були дуже побожними. І поставили собі за мету відновити в Будаївці церкву. Вони писали до різних інстанцій, шукали спонсорів. У 1850-х роках у сусідньому селі Жуляни була побудована нова церква.

Марко Гирявцев викупив залишки старої церкви. З цих матеріалів та зі спонсорських грошей почалося будівництво церкви, яке тривало дуже довго.

Марко Гирявцев не дочекався закінчення будівництва, помер у лютому 1855 року. Його дружина продовжила справу і в 1857-1862 роках церква запрацювала.

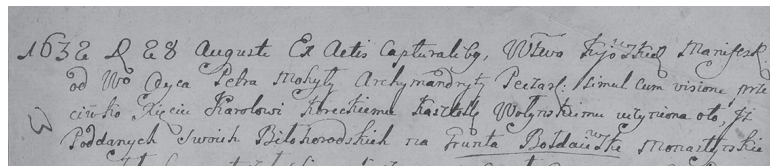
Мала вона назву в честь Архистратига Михаїла. На згадку

Нова (цегляна) і стара (дерев'яна) Свято-Михайлівські церкви. Фото з архіву Януш А.П.

Свято-Михайлівська церква (нова, нині діюча). 1901 рік

Реляція возного до Київського каптурового суду від 28 серпня 1632 р. про наїзди різних осіб на Болдаївські ґрунти та на с. Горбовичі, що належать Києво-Печерській лаврі. Мова польська, 9 серпня 1754 р.

ЦДІАК, фонд 128, опис 1 вотчинний, справа 1д

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ РІДНОГО МІСТА

про Марка Андрійовича в клірових записах було написано: церква Марка Гиравця.

Оскільки приход був відносно невеликий, у документах зазначалося: «Содержание весьма бедственное», тому Тетяна Лахтадир доплачувала священнику частину зарплати. Після її смерті все майно відійшло їх прийомному сину Сильвестру Матвійовичу Савченку, який став опікуватися церквою.

Після будівництва залізниці і появи дачного поселення біля станції Боярка кількість прихожан дуже збільшилась, і церква

На той час церква Марка Гиравця вже потребувала ремонту. Церковні громади між собою сперечалися, хто служитиме у храмі. 1927 року ухвалено рішення: на свята обидві громади можуть користуватися новим приміщенням.

Пізніше обидві громади були розпущені і церкву закрили. Після приходу німців у 1942 році відновилось богослужіння в церкві, і після цього церква не зачинялась.

Старе приміщення церкви Марка Гиравця використовувалось як склад, а в 1965 році — згоріло.

вчинки. На 1870 рік в школі вчилось 10 хлопчиків і 1 дівчина.

Але з 1871 вона вже перестала працювати.

За 1881 рік в кліровій книзі записано, що, незважаючи на зусилля причету, грамотні селяни навчають дітей дома. Деякі діти навчалися у Васильківському міському училищі.

У 1885 році в хаті дячка відновлюється приходська школа (училище). Вона утримується за рахунок благодійних внесків, проте селяни ставляться до цього недбало.

при ній жіноча однокласна, також зразкова однокласна школа. Інколи писали «второкласная учительская школа».

На 1897 рік навчаються 85 хлопчиків і 23 дівчинки.

У 1897 році другим вчителем призначено Івана Федоровича Славинського, сина псаломщика, майбутнього священника Будаївської церкви.

На 1898 рік навчається 95 хлопчиків і 18 дівчат, у школі працюють 3 вчителів-чоловіків і одна вчителька в жіночій школі.

На 1899 рік навчається 106 хлопчиків і 28 дівчат. На 1900 рік — 120 хлопчиків і 29 дівчат. На 1901 рік — 116 хлопчиків і 25 дівчат.

На 1904 рік — 117 хлопчиків і 16 дівчат. На 1905 рік — 115 хлопчиків і 30 дівчат. На 1906 рік навчається 130 хлопчиків і 28 дівчат.

У той час у газеті «Киянин» була цікаве повідомлення про цю школу. У ній йдеться про те, що зимою учні вчать, але як тільки починаються сільськогосподарські роботи, діти в школу не ходять. Але не всі. Наприклад, місцевий хлопець Михайло Тарасович Тирон 1891 р. н. отримав у 1902 році Біблію за успіхи в навчанні.

вона, зрештою, стала Боярською ЗОШ № 1.

Від самого початку навчання у ній проводилося українською мовою. Одним із викладачів на той час був відомий художник Олександр Богомазов.

Під час Першої світової війни недалеко від станції Боярка було побудовано притулок для дітей залізничників.

Під час боротьби за незалежність приміщення використовувалося під різні потреби, в тому числі як штаб. Після встановлення радянської влади в цьому приміщенні був і притулок, і волосний комітет комсомолу, і театр, і багато інших закладів.

У 1925 році в частині приміщень з'явилась Боярська залізнична школа. Залізниця спонсорувала відкриття середніх шкіл у деяких містах біля великих залізничних станцій.

Є непідтверджена інформація, що частина учнів вчилася в приміщенні, в якому потім відкриють музичну школу, і в двоповерховій будівлі на Хрещатику.

Попервах у залізничній школі викладали російською мовою. Потім мову навчання змінили на українську.

Майже відразу школа отри-

Будівля школи в смт. Боярка-Будаївка, 1950-ті роки. Фото з архіву Пшеничного

потребувала розширення.

У 1896 році до Будаївки приписали Малютянку. У 1898 році розглядалася можливість розширення, але переміг варіант побудови нової церкви. За проектом архітектора Миколи Горденіна, який, до слова, мав дачу на Хрещатику, було збудовано дерев'яну церкву. 23 жовтня 1901 року її відкрили і вона носила ту ж назву, що і стара церква.

1915 року у притулку для дітей залізничників освятили домову церкву на честь Марії Магдалини.

1918 року в Будаївці, крім традиційної, з'явилась громада автокефальної церкви. Для автокефальної громади було відведено приміщення церкви Марка Гиравця, а традиційна проводила обряди в новому приміщенні.

ЗАРОДЖЕННЯ ОСВІТИ В МІСТІ

В історичній частині Боярки по вул. Володимира Самійленка знаходиться стара будівля школи. Точна дата появи першої школи в Будаївці невідома. Для прикладу, в сусідньому селі Боярка (нині — Тарасівка) наявність церкви та школи при ній датується 1766 роком. Можна припустити, що і при Будаївській церкві вже тоді була школа.

Після будівництва нової церкви в селі Будаївка 1860 року з'явилася школа в хаті священника. На 1864 рік там навчалися 27 хлопчиків і 6 дівчат. На 1866 рік — 10 хлопчиків і 3 дівчат. На 1867 рік — 10 хлопчиків і 3 дівчат. На 1868 рік — 10 хлопчиків і жодної дів-

На 1888 рік вчать: 21 хлопець і 3 дівчини. На 1890 рік — 34 хлопці і 6 дівчат, на 1892 — 51 хлопець і 6 дівчат.

У 1893 році церковнопарафіальну школу перейменовано в училище грамотності і перемищено в орендоване приміщення. Там навчається вже 54 хлопці і 4 дівчини.

У 1895 році будується окреме приміщення під Будаївську однокласну приходську школу і з'являється окрема посада вчителя. До цього вчителем був священник або дяк.

Першим вчителем був Феодосій Іванович Самойлович, син дяка, який 28 серпня 1895 року був назначений вчителем.

На 1895 рік навчаються 61 хлопчик і 30 дівчат.

У 1896 році створюється двокласна приходська школа і

Зима в дитячому садку села Будаївка, орієнтовно кінець 1950-х рр. Фото з особистого архіву Олега Лисенка

На 1912 рік навчається 143 хлопчики і 35 дівчат.

На 1913 рік — 153 хлопчики і 43 дівчинки. На 1914 рік навчається 134 хлопчики і 44 дівчинки.

У 1917 році в Будаївці працює «однокласная народная четырехкомплектная и второкласная учительская школа». Там навчається 150 хлопчиків і 68 дівчат, крім того по вечорах вчать 86 дорослих.

Після революції на базі цих шкіл у 1920 р. виникає Будаївська трудова школа, потім це була Будаївська семилітня школа, з 1929 року — Будаївська 10-річна школа. Саме

мала статус десятирічки, називалася Боярська залізнична школа № 18, потім — Боярська середня школа № 2. Нині це — ОЗО «БАЛ ім. Коновальця».

У 1954 році на землях Тарасівки була побудована Ново-Тарасівська школа, але через декілька років її перейменовано на Боярську середню школу № 4. Викладання в ній відбувалося російською мовою. Нині це — БАЛ «Інтелект».

Восени 1962 року відкрилася Боярська середня школа № 3. Нині — БАЛ «Лідер».

Публікація підготовлена за матеріалами Олега Лисенка

Фото з відкритих джерел

Початок на ст. 1

ЖИТТЯ ДОРІВНЮЄ АКТИВНІСТЬ

Вже зранку в парку Перемоги зібралися завзяті шанувальники спорту. Для них День міста розпочався зі спортивних активностей, під час яких юні спорт-смени

грали в настільний теніс та боролися за Кубок міського голови з паркового волейболу. Кращими у волейболі стали: Злата Борецька; Аліна Чернова; Мілана Равва та Софія Онефрук, які отримали заслужені нагороди.

КРАСА МІСТА ОЧИМА БОЯРСЬКИХ МИТЦІВ

Алея парку Перемоги цього дня стала мистецьким осередком. Привертали увагу роботи учасників традиційного художнього пленеру, який відбувся 30 серпня за участі 28 художників на багатьох мальовничих локаціях Боярки. Цікаво було поглянути на рідне місто очима таких різних митців.

Поруч з виставкою розмістилися полотна відомих боярських живописців, шанувальники мистецтва із задоволенням спілкувалися з творцями прекрасного. Біля локацій Боярського краєзнавчого музею та Боярського історичного товариства теж зупинялися охочі дізнатися щось нове про історію рідного міста та зануритися в атмосферу дачної Боярки.

ПІД ГАСЛОМ БЛАГОДІЙНОСТІ

Дитячий гамір та людські голоси раптом обірвалися хвилиною тиші, відміряної метрономом, ніби ударами серця. Люди віддавали шану полеглим воїнам.

День міста відбувся під гаслом підтримки ЗСУ та благодійності. У багатьох місцях можна було побачити скриньки для збору коштів на підтримку наших Захисників.

Всі освітні заклади громади, благодійні організації та неформальні волонтери зі своїми виробами, смаколиками й теплом сердець долучилися до збору коштів для ЗСУ.

Порадували майстри народного мистецтва та крафтові виробники: прикраси, глиняний посуд, іграшки, сувеніри та багато іншого можна було придбати на згадку про цей день.

НАЙКРАЩІ – ДЛЯ НАЙКРАЩИХ

На святковій сцені відбулося також нагородження тих, хто своєю працею, талантом і щоденними добрими справами примножує славу та красу Боярської громади.

Концертна програма Дня Боярки в парку Перемоги була яскравою та насиченою.

Для численних глядачів співали діти – вихованці Боярської дитячої школи мистецтв та ЦПО «Оберіг».

Музичну естафету підхопили курсанти Національної академії Нацгвардії України спільно з нацгвардійцем відомим репером Артемом Лоїком.

Неймовірні емоції подарували виступи оркестру ДСНС та курсантів Національної академії внутрішніх справ України.

Глядачі активно підтримували найкращих артистів, які дарували свою творчість найкращим містянам.

ПЛІЧ-О-ПЛІЧ ЛЕГШЕ ДОЛАТИ ПЕРЕШКОДИ

День Боярки став особливо теплим завдяки присутності делегацій із громад-партнерів Боярки, а також боярчан, які нині мешкають у різних куточках України та за кордоном. Вони приїхали, щоб розділити радість події та відчути дух рідного міста.

Під час урочистої частини

відбулося підписання меморандумів про співпрацю у рамках третьої хвилі проекту «Пліч-о-пліч: згуртовані громади» з громадами-форпостами Запорізької області: Широківською СТГ і Токмацькою міською військовою адміністрацією. Символічно, що цього дня своє свято мало б відзначати й окуповане місто Токмак.

Нагадаємо, що в другій хви-

лі Боярська МТГ вже підписала угоди зі Златопільською міською територіальною громадою та Савинською територіальною громадою Харківської області.

Представники всіх 4 громад-форпостів з Харківської та Запорізької областей у рамках проекту «Пліч-о-пліч: Згуртовані громади» на знак єднання спільно посадили дерева в парку Перемоги.

МАЄМО ОСОБЛИВИЙ АВТОБУС

Відтепер діти з особливими освітніми потребами матимуть ще безпечніший і комфортніший шлях до навчальних закладів.

Разом із іншими громадами Київської області Боярська

громада стала учасником важливого проекту з оновлення автопарку шкільних автобусів. Закупівля стала можливою завдяки державній субвенції та співфінансуванню із місцевого бюджету.

ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРНИКА

До Дня фізичної культури і спорту на міському стадіоні «Зеніт» у Боярці відбувся святковий захід.

Тренерів ДЮСШ «Максимум», СК «Боярка» та їхніх вихованців привітала перша заступниця Боярського міського голови Тетяна Кочкова. Вона вручила грамоти та подяки від Боярського міського голови та Управління спорту КОВА.

Перед присутніми виступив один з координаторів Активних парків на території Боярської громади Володимир Товкис, а

також директор ДЮСШ «Максимум» Вячеслав Отрішко.

В урочистій обстановці за високі досягнення у Всеукраїнських змаганнях Микита Скорий, Анастасія Пузакова та Софія Чепурна отримали посвідчення кандидатів у майстри спорту.

За призові місця на Чемпіонаті України з черлідінгу посвідчення майстрів спорту отримали Софія Новіцька, Катерина Костяна та Софія Корольок.

Діти змагалися також у легкій атлетиці, а черлідери подарували неймовірний виступ.

ПІДТРИМАЛИ СПОРТСМЕНІВ

Боярська громада отримала 10 комплектів інвентарю для проведення шкільних змагань.

Впродовж минулого навчального року школярі Боярської громади продемонстрували великі успіхи у змаганнях «Пліч-о-пліч». Всеукраїнські шкільні ліги: команда «Тейваз» з баскетболу, команда «Тейваз» з волейболу (БАЛ «Гармонія») та команда «Мудрі сичі» з футзалу (БАЛ «Лідер»).

Щоб створити кращі умови для занять спортом, 29 серпня 2025 року відбулося вручення

комплектів спортивного інвентарю для закладів освіти комунальної форми власності Фастівського району.

Боярську громаду представляла головна спеціалістка відділу якості освіти та освітньої діяльності Управління освіти БМР Оксана Мирончук.

До комплектів входять: м'ячі футбольні, баскетбольні, волейбольні та для регбі, сумки для інвентарю, багатофункціональний компас зі шкалою та лінійкою для спортивного орієнтування, стрічки та регулюючий ремінь для регбі.

ВETERАН-ПРО СТАВ РЕАЛЬНІСТЮ

У місті відкрили Ветеранський простір, створений самими захисниками та їхніми родинками. Простір став реальністю завдяки підтримці громади та небайдужих людей.

Реалізація цього проекту свідчить про те, що згуртова-

ність завжди є запорукою успіху. Під час відкриття міський голова Олександр Зарубін наголосив, що простір створений без жодної бюджетної копійки, за підтримки самих ветеранів та підприємців.

Цікаво, що роботи зі створення ветеранського простору розпочали активісти ГО «Пле-

че побратима», продовжили — волонтери ГО «Від села до міста» разом з однодумцями. Але роботи ще багато. Тож ветеранів закликали долучатися до подальшої розбудови ветеранського простору та активного використання приміщення для потреб самих ветеранів.

ДІТИ ВЧАТЬСЯ У ГЕРОЇВ

Діти наввипередки намагалися поспілкуватися зі справжніми героями, адже поруч з автомобілями швидкої допомоги, пожежною та військовою машинами перебували медики, рятувальники та військово-службовці. Містечко професій для дітей розташувалося біля дитячого майданчика, де для них працювали різноманітні майстерки.

У БОЯРЦІ З'ЯВИВСЯ СИМВОЛ ЄДНОСТІ ТА ДРУЖБИ

Нещодавно до Боярки завітали гості з Азербайджану. Під час візиту вони відвідали Алею єдності, започатковану ще в 2023 році з ініціативи азербайджано-української міжпарламентської робочої групи. Тоді на Алеї висадили 20 саджанців сакури.

У рамках заходу на Алеї єдності у парку ім. Шевченка посадили нові дерева — ще 10 саджанців сакури, а також

встановили меморіальну дошку на знак дружби та єдності Азербайджану та України.

Нагадаємо, що Азербайджан надає Україні гуманітарну допомогу, переважно у вигляді електротехнічного обладнання для відновлення енергетичної системи, зруйнованої через російські обстріли. Нещодавно було виділено 2 мільйони доларів США, кошти спрямують на закупівлю та доставку критично важливих комплектуючих,

таких як трансформатори та кабелі. Загальна сума гуманітарної допомоги, наданої Азербайджаном Україні, з початку повномасштабного вторгнення перевищила 20 мільйонів доларів.

Учасниками події стали: народний депутат України, співголова азербайджано-української міжпарламентської робочої групи Володимир Крейденко; радник посольства Азербайджану в Україні Ровшан Гусейнзаде; представник посольства Галібей Агададашов; секретар Боярської міської ради Олексій Перфілов; депутатка Боярської міської ради Аліна Григор'єва та активісти азербайджанської діаспори.

Володимир Крейденко під час заходу відзначив високу ак-

тивність азербайджанської діаспори в Україні.

Один із гостей — радник голови Верховної Ради України, голова Об'єднаної діаспори азербайджанців в Україні Хікмет Джавадов наголосив, що Україна завжди підтримувала територіальну цілісність Азербайджану: «Сьогодні Азербайджан робить те ж саме для України».

Представники Боярської міської ради наголошували, що Азербайджан — це надійний друг, який від самого початку повномасштабного вторгнення агресора підтримував Україну і показав, що справжнє братерство вимірюється вчинками, а не словами.

«Ці кроки — не просто знаки поваги. Це місток єднання між нашими країнами, доказ того,

що у найважчі часи справжня дружба та взаємна підтримка стають ще сильнішими», — відзначив секретар Боярської міської ради Олексій Перфілов.

Окремих слів вдячності заслугує родина Геннадія та Юлії Рашковських. Саме вони здійснили ландшафтні роботи, забезпечили кожен деталь цього проекту і в 2023 році, і нині, та зробили це, як завжди, на високому професійному рівні.

Учасники заходу також вшанували пам'ять полеглих Захисників та Захисниць на Алеї пам'яті в парку Перемоги. Боярська громада — це простір відкритого діалогу, дружби та взаємної поваги. Разом ми збудуємо майбутнє, у якому квітнуть не лише сакури, а й надія.

ЦІКАВЕ ДОЗВІЛЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

ДЮСШ «МАКСИМУМ» ЗАПРОШУЄ У ВІДДІЛЕННЯ З ВИДІВ СПОРТУ:

- Бокс (Боярка)
Мадулу Іван МК Ентоні,
067-450-10-03;
Сафонов Володимир,
096-235-19-16;
- Вільна боротьба (Боярка)
Палій Віталій, 073-102-84-08;
Палій Віталія, 063-736-61-16;
- Важка атлетика (Боярка)
Тетянюк Сергій, 050-384-05-74;
• Волейбол (Боярка)
Перейма Володимир,
093-220-52-25;
Кельбас Володимир,
096-988-15-60;
- Дзюдо (Боярка)
Савчук Олеся, 067-161-65-87;
• Кікбоксинг WAKO (Боярка)
Кімейчук Андрій, 096-225-14-49;
- Легка атлетика (Тарасівка)
Савенко Віталій, 097-151-04-09;
- Легка атлетика (Малютянка)
Талан Ілля, 068-341-21-37;
- Легка атлетика (Дзвінкове)
Удовиченко Валерій,
067-711-13-69;
- Таеквон-до І.Т.Ф. (Боярка-Тарасівка)
Колле Олександр, 067-230-76-90;
- Тхеквондо ВТФ (Боярка)
Процун Артем, 093-867-46-23;
- Чирлідінг, ГО клуб «СтарС» (Боярка-Тарасівка)
Віняр Ольга, 050-334-79-32;
Чубар Хрестина, 098-015-33-32;
- Бокс, СК «Вінер» (Боярка)
Верний Михайло, 096-459-37-45;

За детальною інформацією звертайтеся до директора ДЮСШ «Максимум»
Вячеслава Отрішка за тел.:
093-343-14-17.

БОЯРСЬКА ДИТЯЧА ХОРЕОГРАФІЧНА ШКОЛА

Комунальний позашкільний мистецький заклад
"Боярська дитяча хореографічна школа"
Боярської міської ради

БДХШ

Сучасні, народні та бально-спортивні танці
Обирай, танцюй, насолоджуйся!
Світлий простір для творчості

Або дзвоніть за номером:
+380(66)-755-94-84

Адреса: м. Боярка вул. Молодіжна 77, приміщення бібліотеки, 1-й поверх.

КПМЗ «БОЯРСЬКА ДИТЯЧА ШКОЛА МИСТЕЦТВ» запрошує на навчання у відділі:

- ОБРАЗОТВОРЧЕ МИСТЕЦТВО
 - ХОРЕОГРАФІЯ
вул. Вокзальна, 33-А,
тел. для довідок: 063-065-87-08
вул. Незалежності, 4,
ліцей «Інтелект»,
тел. для довідок: 066-995-74-95
- Для вступу необхідно подати: заяву; копію свідоцтва про народження дитини; документ про пільгу (за наявності).

РЕКЛАМА

Втрачений атестат про повну загальну середню освіту № 003661, виданий 23 червня 1994 року Боярською середньою школою № 3 Валентині Миколаївні Зимовченко, вважати недійсним.

Втрачений атестат про середню освіту серії КХ № 12786648, виданий 19 червня 2000 року Боярською середньою школою № 5 (нині — Боярський академічний ліцей «Престиж») Сергію Івановичу Андрущенку, вважати недійсним.

Втрачений атестат про середню освіту серії АС № 084331, виданий 16 червня 1989 року Боярською середньою школою № 2 (нині — Опорний заклад освіти «Боярський академічний ліцей ім. Є. Коновальця») Світлані Іванівні Єфіменко, вважати недійсним.

Втрачене свідоцтво про право власності на житло, видане 22.07.2007 р. на підставі розпорядження № 1016 відділом приватизації Деснянської районної у м. Києві державної адміністрації про те, що квартира № 127 в буд. 22 по вул. Оresta Левицького (колишня вул. Курчатова), зареєстрована у рівних долях за такими особами: Рикалін Олександр Олександрович, Рикаліна Тамара Іванівна, Рикалін Дмитро Олександрович, Шуткова Марина Олександрівна, Шуткова Єлизавета Костянтинівна, Шутков Максим Костянтинович, вважати недійсним.

Втрачене Посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Тупічак Олександрі Олегівні, 16 листопада 2006 р. н., вважати недійсним.

Втрачене Посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Тупічак Марії Олегівні, 12 жовтня 2011 р. н., вважати недійсним.

Втрачене Посвідчення батьків багатодітної сім'ї, видане Тупічаку Олегу Григоровичу, 30 квітня 1979 р. н., та Мірчук Людмилі Миколаївні, 13 лютого 1982 р. н., вважати недійсним.

Центр позашкільної освіти "ОБЕРІГ" Боярської міської ради

Запрошує дітей

Віком від 5 до 21 року на 2025-2026 навчальний рік до гуртків, студій та майстерень за напрямками:

- ☆ Театральне мистецтво;
- ☆ Вокальне мистецтво;
- ☆ Образотворче мистецтво;
- ☆ Хореографічне мистецтво;
- ☆ Декоративно-ужиткове мистецтво;
- ☆ Гуманітарний напрям;
- ☆ Науково-технічний напрям;
- ☆ Фізкультурно-спортивний напрям;
- ☆ Туристсько-краєзнавчий напрям;
- ☆ Соціально-реабілітаційний напрям.

Запис провадиться щоденно з 9:00 - 19:00 години за адресою: м. Боярка, вул. Білогородська, 23а

050-535-82-45

Засновник і видавець
КП «Боярський інформаційний центр»

Відповідальна за випуск — Тетяна Зубкова
Головна редакторка — Ганна Коваленко
Верстка — Анна Наконечна

Адреса редакції: Київська обл., м. Боярка,
вул. Білогородська, 13, кабінет 5-6.
Телефон редакції: (093) 603-49-59.
e-mail: boyarka-inform@ukr.net

Реєстраційне свідоцтво
КІ № 1756 від 07.03.2019 р.
Віддруковано
ТОВ «ВПЦ «Літопис-XX».
Тираж 5 000 прим.
Замовлення № 2670

Відповідальність за достовірність публікацій в газеті несуть автори та рекламодавці.

Редакція не несе відповідальності за злишки та залишки з собою право скорочувати, редагувати та ілюструвати публікації на власний розсуд.
Передрук матеріалів дозволяється тільки за письмовою згодою редакції.